

STELA
ROUGE

BESTSELER
BOOK

SEX &
DIVOKO

18+

VAROVANIE: PRÍLIŠ VEĽA EROTICKÝCH SCÉN!

STELA ROUGE

SEXI
DIVOKO

Stela Rouge

Sexi a divoko

Copyright © Stela Rouge

Cover design © Katarína Skalková

Illustration © Shutterstock

Slovak edition © by BESTSELER

ISBN: 978-80-89821-43-3

1. kapitola

Enrico

Sedím opretý o operadlo lavičky a nechávam sa unášať slasťou, ktorú mi spôsobuje. Ani neviem, ako sa volá, no neprekáza mi to. Dôležité je len to, že vie dobre fajčiť. Nepochybujem o jej profesionalite uspokojovať mužské potreby. Stuhnú mi všetky svaly na tele, keď olizne špičku môjho vtáka. Je fakt dobrá. Typická blondína s pevnými trojkami, ktorá sa neštíti ničoho. Jednoducho kurva. I keď takými ženami pohrdam, v sexe sú najlepšie. Darmo, som chlap a potrebujem to. Môj penis má v hrdle už tak hlboko, až sa mi to zdá neuveriteľné. Nie každá to vie robiť tak dobre ako ona. Je jednou z tých, ktoré sú schopné pre peniaze urobiť všetko. A mne to vyhovuje, pretože mám plné gule. A keď mám plné gule, potrebujem šukať. S takými ako je ona sa vôbec nemaznám a viem, že si k nim môžem dovoliť všetko. Žiadna predohra. Žiadne bozky. Len divoký sex. Explodujem jej rovno do úst a až potom povolím zovretie. Blondína hravo prehĺta semeno a tvári sa pritom, akoby jedla zmrzlinu. Pohľadká tým moje mužské ego. Mali by si z nej brať príklad všetky netýkavky, ktoré sa zdráhajú robiť orálny sex až do konca.

Napravím si zips na džínsoch a postavím sa. Stojí

oproti mne a utiera si ústa. Vyzerá, akoby na niečo čakala. Čo zamýšľa? Ved' som jej zaplatil skôr, než sme začali.

„Nestretne sa ešte niekedy, Enrico?“ zavesí sa na mňa.

„Ak budem chcieť využiť tvoje služby, určite sa ozvem,“ odvetím nervózne. Tie ženy sú niekedy strašne otravné. Mala by sa teraz otočiť a vypadnúť, ved' dobre vie, kde je jej miesto. Vyfajčila ma a tým to hasne. Nemám náladu sa s ňou vôbec baviť.

„Mohla by si sa prestať na mňa vešať? Si opitá, chod domov,“ súrim ju.

„Enrico, no taaaak, dovoľ mi trochu spoznať ťa.“

Veľké oči má rozmazané. Hrubá vrstva mejkapu nepôsobí vábne, ale kozy, ktoré predou mnou vytřča, sú úchvatné. Len škoda, že je ako všetky ostatné. Dobrá akurát tak na kvalitný sex, no ak by som mal s ňou komunikovať, asi by mi odumreli všetky mozgové bunky. Potrebujem sa jej striasť, ísť domov vyspať sa, robiť čokoľvek, len nebyť v jej spoločnosti.

„Žiadne spoznávanie, iba sex. Rozumela si? A teraz ma nechaj, chcem byť sám!“ zvýším hlas.

Niečo zafrfle a rýchlo sa pakuje do baru. Jej chôdza je neistá, na ihličkách kráča veľmi ťažko. Prečo tie ženy nosia podpätky, keď v nich ani nevedia chodiť? Ak k tomu pridajú litre alkoholu, ľahko skončia v priekope. Kráčam tmavou ulicou a premýšľam nad dnešnou nocou. Rád si užívam a ženy striedam ako ponožky. Nič viac k šťastiu nepotrebujem. Prečo by som mal mať len jednu, keď ich môžem mať desiatky? Ak by som chcel, aj každú noc inú, pretože celé ženské pokolenie sa ide zo mňa posrať. Už mladučké študentky chcú so mnou trtkat' a ja

sa tomu veru nebránim. Nie všetky to robia za peniaze, ale mnohé z nich ma chcú len tak. Viem, že som atraktívny. Talianov ženy milujú. S tmavou pokožkou a vyrysovanými svalmi si ulovím, ktorú len chcem. Mám všetko. Peniaze, auto, štetky. A ešte manželku, ktorá ma miluje. Ja však také niečo ako láska nepoznám. Podľa mňa sa ženy milovať nedá, len preťahovať.

Krátko po svadbe sme sa s Ornellou presťahovali do Bratislavy a žijeme tu už niekoľko rokov. Ornella vlastnú reštauráciu, denne je v práci a ja sa na nej priživujem. Som hajzel, ale tí sa predsa majú v živote vždy najlepšie. Som hrdý sám na seba, že som to dokázal dotiahnuť tak ďaleko. Zajtra sa sťahujeme. Náš dvojizbový byt sme sa rozhodli vymeniť za väčší. Nebránim sa tomu, veď i tak všetko platí Ornella. Konečne som doma. Strkám kľúče do dverí a otváram ich. Opatrne vstúpim dnu. Ornella spí tak tvrdo, že sa jej chrapot rozlieha po celom byte. Aspoň dnes nebudem počúvať výčitky. Musím byť opatrný, keď chodím do ulíc. Zakaždým, keď si chcem s nejakou užiť, ubezpečím sa, že nás nikto nevidí a dotyčnú poprosím o diskretnosť. Neskoré príchody domov viem vždy dobre zakamuflovať. Obvykle postačí kúpiť kyticu ruží a pozvať Ornellu na romantickú večeru. Ona mi to, samozrejme, zhltnie aj s rezňami, ktoré tak zbožňuje. Mojej žene veľmi zachutili slovenské jedlá. Z tradičných talianskych špagiet presedlala na bryndzové halušky a mäso, ktorým sa napcháva, odkedy žijeme v Bratislave.

Vleziem do sprchy a okamžite začnem myslieť na blondínu, ktorá mi fajčila vtáka na lavičke. Tá ale bola! Pri myšlienke na jej prsia sa mi znovu postaví. Je to vô-

bec možné? Honím si ako zmyslov zbavený a myslím na tú štetku. Honím si, až kým sa znovu neurobím. A potom striekam, akoby som nemal sex niekoľko týždňov. Čo je to so mnou? V poslednej dobe som strašne nadržaný. Ale keď vyjdem z vane a prejdem do spálne, ani sa mi nechce veriť, že musím vliezť do postele k Ornelle. Prečo len mám za manželku takú oštaru? Znechutene si k nej ľahnem, dúfajúc, že sa nezobudí. Dnes mám asi šťastný deň, lebo ani brvou nepohne. Zatváram oči a spokojne odfukujem. Zobúdzam sa až na jej pisklavý hlas.

„Zajačik, sú raňajky!“ Cez rozmazaný pohľad vidím, ako otvára okno. „Kedy si vlastne v noci prišiel?“ spýta sa starostlivo a postrapatí mi vlasy.

„Bolo niečo po polnoci.“

„Mrzí ma, že som zaspala a nepočkala ťa, ale bola som veľmi unavená. Ako sa má Filip?“

„Má sa výborne a pozdravuje ťa,“ zaklamem.

Ornella si myslí, že som si vyrazil na pánsku jazdu s kamošom Filipom. On je moje alibi v prípade, žeby mi neverila. Keby len tušila, že práve Filip mi zohnal blondínu, ktorá ma v noci obšťastňovala, asi by ju trafil šlak. Našťastie nevie, kto Filip v skutočnosti je. Pre istotu som jej povedal, že pracuje v jednej počítačovej firme.

„Tak verím, že ste sa zabavili a že si sa na inú ani nepozrel.“

„Ornella, miláčik, vieš dobre, že si jediná žena v mojom živote. Milujem ťa,“ prinútim sa vstať a stiahnem ju k sebe do postele. Vzápätí jej vtlačam na pery suchý bozk. Asi taký suchý, ako je jej pokožka, plná vrások. Áno, Ornella má vrásky. Má takmer šesťdesiat a po mojom boku na ľudí pôsobí, akoby bola moja mat-

ka, nie manželka. Mnohí sa čudujú, prečo som si vzal o tridsať rokov staršiu ženu. Neraz ich presviedčam, že je v tom úprimný cit. Viem, ako na ženy, a viem, že rady počúvajú tie sprostosti o láske. Hľadím jej do očí a usmievam sa.

„Si tá najkrajšia žena, akú som kedy videl,“ opäť ju pobožkám.

„Už nie som najmladšia,“ povzdychne si.

„Mne to neprekáža, si zrelá žena a vieš, čo chceš od života. Tie mladé pipky ti nesiahajú ani po päty.“

Veru, čo sa týka peňazí, Ornella je dávno za vodou. Aj preto sa usilujem o to, aby si myslela, že ju skutočne milujem. Predtým, než som ju spoznal, som pracoval ako automechanik. Ornella sa stala mojím vykúpením z chudoby.

„Si taký rozkošný, Enrico. Moje kamarátky mi ťa závidia. A vieš, prečo? Lebo nemali také šťastie ako ja.“

Siahnem po opasku na jej župane a rozviažem jej ho. Pokrúti hlavou.

„Nie, teraz nie. Musíme sa ponáhľať, dnes sa sťahujeme. Zabudol si?“ vstáva a ja si s úľavou vydýchnem. Nemám záujem sexovať s ňou, ale občas sa musím prekonať a dokazovať jej, ako veľmi po nej túžim.

„Jasné, že som nezabudol. Na naše nové hniezdočko lásky sa už veľmi teším,“ prejavím sympatie k jej rozhodnutiu kúpiť väčší byt. Dlho predtým som jej nenápadne naznačoval, žeby bolo fajn bývať v niečom väčšom, nakoniec som to akože uhral, že to chce vlastne ona. Kráča do kuchyne, kam ju poslušne nasledujem. Nechám sa obslúžiť výdatnými raňajkami. Ornella vie variť výborne. Aspoň na niečo je dobrá.

Stela

Stojím pred panelákom a vyfukujem obláčiky dymu. Som nervózna a nahnevaná na Richarda. Práve ma nazval hlupaňou. Nič nové pod slnkom, ten sa totiž nikdy nezmení. Keď mi prvýkrát po troch mesiacoch manželstva povedal, že som odporná mrcha, za týždeň som minula niekoľko balíčkov vreckoviek. Vtedy som ho ešte milovala a nezniesla som pocit, že niečo také vyslovil. Dnes mi je však ukradnutý. Naše manželstvo je v troskách a ja už neviem, čo s tým. Richard je večne nespokojný, arogantný a chladný. Už si ani nespomínam, kedy sme sa naposledy milovali. Väčšinu času trávi v práci a keď je doma, tak sa zatvorí v obývačke a radšej pozerá tie blbosti v telke, akoby sa mal so mnou rozprávať. Myslí si o mne, že som nemožná, pretože som len obyčajná čašníčka v hostinci, zatiaľ čo on pracuje ako realitný maklér. No proste, môj muž sa ide posrať z toho, že si vybudoval kariéru!

Zapaľujem si druhú cigaretu a sadám si na lavičku. Vtom zbadám prichádzajúci červený Mercedes, ktorý parkuje rovno pred naším panelákom. Vystupuje z neho staršia žena kyprých tvarov. Tmavé vlasy má zopnuté do chvostíka a cez plece prehodenú evidentne drahú kabelku. Jej šaty sú voľné a konzervatívne, no napriek tomu dýchajú luxusom. Zatajím dych, keď náhle zbadám muža, ktorý vystúpi z toho istého auta. Asi tridsiatnik, s tmavšou pokožkou a čiernymi vlasmi. Ten rozhodne nie je od nás, vyzerá ako cudzinec. Žeby Španiel alebo Mexičan? A tá žena je od neho o dosť staršia, asi to bude jeho matka, premýšľam. Neznámy exotický krásavec ma

tak upútal, že nedokážem z neho spustiť zrak. Je dobre stavaný a svalnatý. Ach Bože, je na zožratie! Presne ten typ muža, za ktorým sa obzrie každá žena. Kto to je? Zrejme sem prišiel za niekým na návštevu, uvažujem.

„Hej, Stela, vyzeráš, akoby si videla ducha,“ ozve sa za mnou hlas. Otočím sa a zbadám Kláru. Býva vo vedľajšom vchode a občas ku mne zájde na kávu.

„Ahoj,“ pozdravím ju.

„To sú tí vaši noví susedia?“ hlavou kývne smerom k exotickému mužovi.

„Susedia? Nič o tom neviem,“ myknem plecami.

„Helena zo štvrtého predala byt a tuším tam budú bývať títo.“

Potenciálni noví susedia sa stratia v paneláku a ja upieram prekvapený pohľad na Kláru.

„Odkiaľ to vieš?“

„Akože odkiaľ? Však od Heleny. To iba ty chodíš ako snílek a nič nevieš,“ podpichne ma.

„Prestaň,“ drgnem do nej. Je pravdou, že sa o susedov nestarám. Žijem si svoj život a neriešim, čo kto kde a s kým robí. Lenže Klára je iná, miluje klebety a rada ich šíri. No čudujem sa, že mi túto novinku nestihla ešte zvestovať. Tak trochu ju pokladám za kamošku, ale nedôverujem jej na sto percent. Som uzavretá a milujem pokoj. I keď by niekto povedal, že práca čašníčky je dynamická a musím mať rozhodne veľa priateľov, nie je to tak. Všetkých si držím od tela. Nedokážem sa len tak otvoriť a hovoriť o svojich pocitoch hocikomu. Dokonca ani Kláre nie. Preto nikdy nič neviem, lebo sa do nikoho nestarám.

„Ale je to riadny fešák, ten nový sused,“ Klára si za-

sunie prameň blondých vlasov za ucho a ponúkne mi cigaretu.

„Ďakujem, práve som dofajčila.“

„A čo dnes robíš? Neskočíme niekam?“

„Poobede pracujem.“

„Hm. Tak prídem na kávu do baru a aspoň si poobzerám miestnych fešákov. Och, už tak dlho som nemala sex. Udiera mi to na mozog. Ty máš život na rozdiel od mňa. Tvoj Richard je v posteli určite dobrý,“ zasmeje sa.

Po chrbte mi prejde mráz. Klára ani len netuší, ako svojho muža neznášam. Sex sme nemali už pár mesiacov a rozhodne ma neuspokojoval tak, ako by som si to priala. Vždy sa na mne len odbavil a to bez toho, aby sa uistil, či sa mi to vôbec páčilo. Nedbal na to, či mám z toho niečo aj ja. Toto sa ale Klára, samozrejme, nikdy nedozvie.

„Vieš dobre, že intímne záležitosti nerada rozoberám,“ precedím cez zuby.

„Nebud' trúba, však sme kamošky, nie?“

„Jasné, to sme, ale svoj intímny život si strážim.“

Prevráti oči. „Ja nemám problém hovoriť o svojich frajeroch, ani o tom, ktorý ho mal akého veľkého.“

„Ja s tým mám problém.“

„Prečo? Hanbiš sa za vtáka, ktorého máš doma?“
vybuchne smiechom.

„Prosím ťa, prestaň s tým!“

„Niečo sa deje? Richard ti to nedopraje poriadne natvrdo?“ neprestáva rýpať.

„Si niekedy ako pojašená pubertáčka!“ postavím sa a kráčam preč.

„Ale ja som to tak nemyslela,“ počujem jej ospravedl-

ňujúce slová, ale nereagujem na ne. Na Klárine srandičky nemám dnes náladu. Vstupujem do výťahu a stláčam číslo päť. Po chvíli vchádzam do bytu, na prahu ktorého stretávam Richarda. Ako vždy, je oblečený v košeli a v elegantnom saku. Nechýba mu kravata, ležérne nohavice a vyleštené topánky. V jeho pohľade cítim chlad.

„Odchádzam do práce. Tak skoro ma nečakaj,“ oznámi mi.

„Fajn,“ odsekнем a obídem ho. „Hlúpa krava ťa rozhodne čakať nebude,“ neodpustím si uštipačnú poznámku a čakám na jeho reakciu. Iba pokrúti hlavou a pohrdavo si ma premeria tým svojím povýšeneckým pohľadom. To, ako ma dnes ráno pourážal, ho, zdá sa, netrápi. Zabuchne mi dvere pred nosom a nechá ma stáť v chodbe nášho bytu v neistote. Čo len s nami bude? Kam to spejeme? Prečo sa nedokážem zbaliť a jednoducho od neho odísť? Veď už k nemu nič necítim. Hádky, ktoré medzi nami panujú, ma už unavujú. Akokoľvek sa snažím, nič mu nie je po chuti.

Dokonca keď sa pokúsím o intímne zblíženie, často ma odmietne. Veď mužov predsa príroda nastavila tak, že musia mať sex často, tak prečo ho my nemáme aj celé týždne? Pred rokmi bolo všetko iné, nemohol sa ma nasýtiť. Vtom mi to napadne. Čo ak má milenku? Alebo je impotent. Ani neviem prečo, ale rozosmejem sa. Veď mi to môže byť jedno. Už ho neľúbim. Svojím správaním sa mi úplne sprotivil, tak nech si má aj tučet milieniek! Ja môžem urobiť to isté, nájsť si milenca, prebleskne mi hlavou. Pri tej predstave okamžite pocítim, ako moje lono zvlhne. Posadím sa v kuchyni na stoličku. Akého milenca by som si priala? Zamyslím

sa. Jednoznačne divokého v sexe. Ehm. Možno nájdem nejakého v bare a konečne odhodím zábrany. Zájdem si rukou medzi nohy a slastne vzdychnem. Ach, ako dlho som to už nemala? Náhle ma pohltí túžba. Prirodzená potreba ženy uspokojiť svoje telo. Rozopnem si džínsy, stiahnem si ich až po kolená a nohy si položím viac od seba. Rukou pomaly putujem do nohavičiek a dotýkam sa najcitlivejšieho miesta na mojom tele. Dráždením klitoris si dokážem urobiť aj niekoľko orgazmov za sebou. Obliznem si pery a prstom si zájdem hlboko do šušky. Je mokrá a pripravená. Tak veľmi si prajem, aby ma poriadne pretiahol nejaký chlap. Napríklad aj môj sexi sused. Tá predstava ma vzruší. Cítiť v sebe jeho penis by bolo určite veľké dobrodružstvo. Ďalšie dva prsty do seba doslova vrazím. Dočerta aj s Richardom! Keby bol normálnym mužom, tak by ma kefoval aj trikrát denne a nemyslela by som na iných! Hromžím v duchu a pritom sa uspokojujem. Som vydatá a neukojená žena. Aaaaaacch! Orgazmus prichádza rýchlo, doslova sa pri ňom trasiem...

2. kapitola

Enrico

Náš nový byt sa mi veľmi páči. Je priestranný a má veľký balkón. Som spokojný. Akoby aj nie, keď som nemusel pohnúť ani prstom. O všetko sa postarala Ornella. Ležím na pohovke a sledujem ju, ako sa zvráta pred zrkadlom. Zrazu zhodí zo seba podprsenku a dľaňami si uchopí kozy. Nadvihne ich a vzápätí ich pustí. Má ich síce väčšie, ale ochabnuté. Visia jej na hrudi ako dva sfúknuté balóny. Doriti, vyzerá každým dňom horšie.

„Mala by som si dať spraviť silikóny,“ otočí sa ku mne.

„To by si mala,“ odpoviem rýchlo.

V jej pohľade zbadám bolestný výraz. „Naozaj? Nepáčia sa ti moje prsia?“

Som ja ale debil, čo to dríštam? Bezpochyby som ju urazil. „Ale páčia, miláčik. Tak som to nemyslel.“

„Sú ovisnuté.“

„Ale kdeže. Sú... krásne, také... prírodné.“

„Prírodné?“ vyvalí na mňa oči.

„No áno, lebo nie sú umelé, preto sú ako z prírody, chápeš?“ Ja ale trepem.

Povzdychne si. „Enrico, veľmi nerozumiem tvojmu filozofovaniu, no mám pochybnosti, či som pre teba dostatočne atraktívna.“ Nie si. A ani nikdy nebudeš.

I keby si si dala milión plastík, nikdy nenahradíš mladé mäsko, ktoré tak rád obrábam, pomyslím si, ale nahlas to, samozrejme, nevyslovím. Namiesto pravdy skladám v mysli klamstvá, ktoré by ju mohli upokojiť.

„Miláčik, podstatná je tvoja duša. Si krásna srdcom, a to mi stačí,“ vyslovím slová, ktorými jej pochybnosti odoženiem. Tie romantické drísty fakt nemusím, ale keď sa inak nedá... Udržať si Ornellu je pre mňa dôležité, preto jej hovorím len to, čo chce počuť. Je až neuveriteľné, ako rýchlo ju dokážem spracovať. Aj teraz mi klesá do náručia a objíma ma. Zboku vidím, ako jej slza dopadne na moju hrud’.

„Som taká šťastná, že ma miluješ, Enrico,“ potiahne nosom. Prevrátim oči. Našťastie to nezbadala.

„Zaslúžiš si to,“ poviem s hraným úsmevom. Zrazu jej zazvoní mobil. Odťahuje sa odo mňa, vstáva a prechádza do kuchyne. Sláva! Hovor netrvá dlho.

„Musím ísť do práce!“ zakričí.

„Len choď, drahá.“ Po chvíli jej už niet. Paráda!

Ornelle neprekáža, že celé dni vylihujem alebo si urobím vlastný program. Keď si ma brala, povedala mi, že nemusím pracovať, pretože ona zarába dosť. Plne mi to vyhovuje. Viem, že jej stačí len moja prítomnosť a milé slová. Občas sex. Hoci tvrdí, že ma miluje, je príliš unavená na to, aby bola náruživá ako tie štetky, ktoré stretávam v bare. Dala mi však ultimátum. Ak ju čo len raz podvediem, rozvedie sa so mnou. Našťastie som opatrný a každé jedno podozrenie viem dobre zahladať. Filip je moja istota v časoch krízy. Hneď, ako si spomeniem na kamoša, vytočím jeho číslo. Zdvihne mi rýchlo, akoby celý čas čakal, kedy mu zavolám.

„Chcel som sa ti len poďakovať za tú včerajšiu pipku.“

„Niet za čo, aj nabudúce.“ Na druhej strane linky začujem smiech.

„Čo sa tak rehoceš, šlahol si si niečo?“

„No hej, veď ma poznáš.“

„Poznám ťa až príliš dobre, Filip.“

„Však sme niečo spolu prežili.“

„To veru a ozaj... ako sa vlastne hentá prsnatá volala?“

Filip sa znovu rozosmeje. „Ty nevieš ani jej meno? Dal si sa riadne dole, čo? Volá sa Renáta.“

„Aha, nejako mi to vyplo. No poviem ti... mala niečo do seba, ale bola otravná. Nabudúce chcem nejakú inú.“

„Jasné, budeš ich mať, koľko chceš.“

„Vďaka, si fakt kamoš. Ozaj, neprídeš ku mne? Bývam už v novom.“

„Jasnééé... a privediem ti nejakú?“

„Nie, to nech ti nenapadne! Ak budem mať chuť zatrtkať si, prídem za tebou, no vodiť si pipky domov nemôžem. Ornella nesmie mať podozrenie, však vieš, ako mi záleží na tom, aby nič netušila. Musím si dávať pozor.“

„Rozumiem, prachy sú prachy. Aj ja by som sa takej držal. Letím k tebe.“

„Fajn, čakám ťa.“

Vypnem hovor a rozhodnem sa Filipa počkať vonku. Nikoho tu nepoznám a mal by som sa tu trochu poobhliadať. Natiahnem na seba biele tričko a bermudy a vyjdem z bytu. Upieram zrak na babičku, ktorá sa teperí po schodoch namiesto toho, aby sa mi uhla.

Supím zrakom si ma premeria.

„A vy ste kto?“

„Bývam tu.“

„Namiesto Heleny?“

„Áno, pani, namiesto Heleny. Volám sa Enrico Rossi.“

„Alečo? Vy nie ste Slovák?“ civie na mňa ako na mimozemšťana.

„Som Talian, pani,“ uškrniem sa.

„To ovládate náš jazyk akosi pridobre.“

„Žijem tu už niekoľko rokov.“

„A rodičov kde máte?“

„V Taliansku, pani.“

„Ste ženatý? Deti máte?“

Znervózniem, pretože táto stará babizňa príliš snorí v mojom súkromí a to nemám rád.

„A nie ste vy nejaká zvedavá?“

Zamračí sa. „Uhnite mi z cesty!“ namieri na mňa barlu. O krok ustúpim.

„Prečo nejdete výtahom?“

„Lebo je pokazený!“ Viac sa o mňa nezaujíma a tvári sa urazene, pretože som jej nepovedal počet detí, ktoré som splodil. Ak nejaké aj sú, naozaj netuším, kadiaľ behajú.

„Dovidenia, pani.“ Neodpovie.

Chcela by vedieť celý môj životopis, no ona mi nepovedala ani svoje meno. Práve na takéto strigy si dávam najväčší pozor. Len dúfam, že ich v tomto paneláku nebude veľa. Hneď pred vchodom si zapálím a rozhlídnem sa okolo seba. Obďaleč kráča akási žena s dvoma vrieskajúcimi dvojčatami. Dokonca mám výhľad na det-

ské ihrisko. Nuda. Postarší manželský pár sedí na lavičke a niekoľko ľudí len tak prejde ulicou. Znovu si potiahnem z cigarety a nedbalo pozriem na útlú červenovlásku, ktorá vchádza do paneláku. Možno nejaká ďalšia susedka alebo len ide niekoho navštíviť. Zrazu zbadám Filipa. Prichádza na svojom novom červenom Porsche bez strechy. Zaparkuje, vystúpi a celý vyškerený mi podáva ruku.

„Si frajer, kámo. Všetky ženské si tu nabalíš!“

„Myslíš tie staré sedemdesiatničky? Ďakujem, neprosím,“ zasmejem sa.

„Tak mi poď aspoň ukázať ten tvoj nový raj.“

„Ok. Poďme.“

Stela

„Čo máme dnes na večeru?“ spýta sa ma Richard na prahu kuchyne.

„Môžeš si vybrať, kura s ryžou alebo palacinky?“

„Ani jedno, ani druhé. Pôjdem sa najesť do reštaurácie. Ideš so mnou?“

Prekvapene na neho pozriem. Už si ani nepamätám, kedy sme si naposledy niekam vyrazili.

„Vieš čo, to nie je zlý nápad,“ prikývнем. „Mám dva dni voľna, prospeje mi trochu relax,“ poznamenám. Usmeje sa. Blúznim? Richard sa na mňa len tak neusmieva. Nepozýva ma na večeru a nikam spolu nechodíme. Čo môže mať za lubom? Nemám náladu na jeho spoločnosť, no zvedavosť ma núti ísť s ním.

O chvíľu už sedím v aute a mlčky počúvam hudbu.

Richard je dnes veľmi zvláštny. Keď zaparkuje, chytí ma okolo pása a vtláči mi bozk na pery. Absolútne nič pritom necítim. Väšň, ktorá medzi nami bola kedysi, je už nenávratne preč.

„Čo to má znamenať?“

„Čo máš na mysli?“ tvári sa nechápavo a mňa to nehorázne rozčuľuje.

„Prečo si ma pobožkal?“

„Nemôžem pobožkať svoju manželku?“

„Richard, dočerta! Už si ma nebozkával minimálne dva mesiace! Denne sa hádame, zďaleka ma obchádzaš a zrazu si len tak prídeš a začneš ma bozkávať? Toto mi musíš vysvetliť!“

„Upokoj sa,“ zapradie tichým hlasom a odhrnie mi prameň vlasov zo šije. „Dnes pekne voniaš,“ usmeje sa.

„Vyklop, o čo ti ide!“

„Dopekla aj s tebou, Stela! Nejde mi o nič. Chcem byť s tebou, lebo proste chcem. Som tvoj muž a ty moja žena a dlho sme sa nemilovali. Túžim po tebe.“

„Som hladná, poďme sa najesť,“ ignorujem slová, ktoré vyslovil a razantne vystúpim z auta.

„Mám ťa pretiahnuť na kapote auta, aby si mi uverila?“

„Na to sa ty nikdy nezmôžeš,“ schladím ho.

Pevne ma chytí za plecía a zabodne do mňa prísny pohľad. „Chcem mať s tebou dieťa, Stela.“ Vytreštím na neho oči. „Uťahuj si z niekoho iného!“

„Myslím to vážne. Je najvyšší čas, aby som mal dieťa, najlepšie syna. Cítim sa na to byť otcom. Čo keby si prestala brať tie pilulky?“ Skrúti mi žalúdok. On nie je normálny. Čo to tu trepe?